

El replegament tàctic

«Replegament tàctic, defensa de les posicions, diagnosi de les febleses de l'enemic, obertura de nous fronts. Heus ací el que ens espera»

Les ofertes de disminució de velocitat que alguns candidats a presidenciable en primàries estan fent i les de la multiplicitat de propostes que encara porten posada la directa i pretenen enarborar la bandera de la fidelitat a l'1-O, il·lustren que continuem en retirada. Alguns que eren representants de la via unilateral ja verbalitzen que caldrà abordar una etapa de conflicte de posicions per avançar cap a la República catalana, després d'haver criminalitzat la força que fa més temps que abona aquest gir estratègic.

D'altres, entestats en el relat que la independència passa per publicar-la al DOG i que el poble ja farà la resta, ho deuen veure tant clar que es presenten en múltiples candidatures oposades destinades a la marginalitat. Mentrestant, l'Estat i els seus pilars continuen aplicant la política de terra cremada de forma desbocada: continuació de l'espoli econòmic, vulneració de drets democràtics, aposta per la marginació del català i exacerbació del conflicte lingüístic, persistència del relat antiterrorista barrejant-lo amb l'antiindependentista, etc.

El panorama és cru. Els qui continuen no reconeixent que després de la victòria de l'1-O i del 3-O, l'estat ens ha estat aculant contra la paret, fan crides a l'atac de forma dispersa, perquè veuen covards i traïdors arreu. Aquesta espiral de radicalisme verbal no només allunya molta gent demòcrata que encara no havia fet el pas cap a l'autodeterminació, sinó que estigmatitza el principal corrent de l'independentisme que fa una diagnosi diferent de la seva.

A l'altra banda, l'enemic està desbocat i fins i tot el partit del règim que se suposa que té més intel·ligència, el PSOE, es pot deixar arrossegar pel pendent de l'esclafament dels contraris. La monarquia, l'oligarquia, el directori policial-judicial i l'agitprop mediàtic dispansen literalment contra tot allò que no sigui una Espanya unitarista, madrilenya i de dretes. Llavors algunes ments preclares d'aquí no entenen la subtileza del moviment tàctic de Bildu de donar suport als pressupostos, dividint el bloc espanyolista; i acusen de traïdora ERC per assajar l'acord. Per avançar cal que la majoria dels ciutadans demòcrates i la majoria d'independentistes entenguin que la darrera batalla amb l'Estat-casta es va perdre o es va empatar-, però que si es vol guanyar la guerra, el primer pas és reconèixer-ho i passar a la següent fase.

La situació d'embotiment de la maquinària repressiva de l'estat i de discriminació de les minories nacionals, malgrat que pugui semblar paradoxal, no seria desfavorable a la causa de les llibertats de la justícia i de l'autodeterminació, si estiguéssim en disposició d'aplicar les tècniques orientals d'aprofitar l'ímpetu de l'enemic per fer-lo caure. En aquest moment més que mai, caldrà tenir presents els ensenyaments de la lluita no violenta i d'estratèges molt citats com el xinès Sun Tzu.

En el seu Art de la guerra hi ha algunes recomanacions que ara ens vindrien molt bé. "Si les teves forces són iguals en nombre, lluita si t'és possible. Si les teves forces són inferiors, estigues contínuament en guàrdia (?) i evita, dins del possible, un enfrontament obert amb ell. Si les teves forces, la teva estratègia i el teu valor són menors que les del teu adversari, has de retirar-te i buscar una sortida. En conseqüència, si el bàndol més petit és obstinat, cau presoner del bàndol més gran. (...) Si no pots ser fort, però tampoc saps ser feble, seràs derrotat."

"Si coneixes als altres i et coneixes a tu mateix, ni en cent batalles correràs perill; si no coneixes als altres, però et coneixes a tu mateix, perdràs una batalla i en guanyaràs una altra; si no coneixes als altres ni et coneixes a tu mateix, correràs perill a cada batalla."

"El suprem art de la guerra és sotmetre a l'enemic sense lluitar. Cansa els enemics mantenint-los

ocupats i no deixant-los respirar. Aparenta inferioritat i estimula la seva arrogància. Els guerrers victoriosos primer guanyen i després van a la guerra, mentre que els guerrers vençuts primer van a la guerra i després busquen guanyar. Si fas que els adversaris no sàpiguen el lloc i la data de la batalla, sempre pots vèncer. Només quan coneixes cada detall de la condició del terreny pots maniobrar i lluitar. Si les instruccions i les explicacions no són clares és responsabilitat de la direcció."

Replegament tàctic, defensa de les posicions, diagnosi de les febleses de l'enemic, obertura de nous fronts. Heus ací el que ens espera.